



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Alexander Jannæus, Rex & Pontifex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

dis pœnitentiâ ductus est, at simul ægritudine, qua decumbebat, ita vexari cœpit, ut eodem anno & loco, quo fratris sanguinem effuderat, animam cum sanguine vomeret.

**Alexander Jannæus, Rex & Pontifex
Judæorum.**

Ab An. 3900.

Jannæus Pto-
lemaidem
obsidet & re-
cedit.

s. 20.

Post Aristobulum regnavit Alexander Jannæus tertius Hirca-
ni filius, & Salomen, quæ etiam Alexandra dicebatur, fratris
defuncti uxorem duxit. Duos fratres vinculis quidem exemit;
brevi tamen ex iis unum sibi insidiantem peremit. Alterum vitâ
privatâ contentum in honore habuit. Rebus domi constitutis
altero Regni anno; Ptolemaidem obsedit, volens sibi subjicere
totam illam oram maritimam, dum Grypus & Cyzicenus in Re-
gno Syria pergerent sese cladibus consumere. At oppidani à
Ptolemæo Lathuro tum in Cypro regnante auxilium petière;
qui cum magna spe rei in Syria etiam pro se bene gerendâ è
Cypro insula solvens, triginta millia militum adduxit: Et licet
eum cives mutatio consilio excluderent, milite tamen alibi expo-
sito, ac Ptolemaidem adducto, Jannæum obsidionem solvere
coëgit.

Magnâ clade
afficitur.

s. 20.

Jannæus istud agrè ferens inita specie tenus cum Lathuro
amicitiâ, clam per Legatos Cleopatram, quam sciebat plusquam
hostili in filium esse animo, evocat ad eum junctis viribus op-
primendum; quod ubi Lathurus comperit, contra Jannæum
exercitum duxit, ejus perfidiam ante Matris suæ adventum ulcu-
rus. Diu anceps fuit prælium, demum inclinante ad Lathurum
victoria cæsa sunt tum in acie, tum in fuga triginta Judæorum
millia præter eos, qui capti, addictique sunt servituti. Rediens
victor Ptolemaidem, quod nuper ipsi portas clausisset, expugna-
vit, ac simul Gaza urbe potitus est.

Gazam va-
stat.

s. 21.

Cleopatra accepto hoc nuntio ob crescentem filii potenti-
am Ægypto timens, navales, pedestresque copias excivit, ac
duobus Ægyptiis Judæis Ducibus cum Alexandro filio Phœni-
cem appulsa Lathurum è tota Syria rursus in Cyprum fugavit.
Quo expulso brevi Ptolemaidem recepit, in quoque ibi cum Jan-
næo, qui cum muneribus ad eam venerat, fœdere in Ægyptum
reversa est. Jannæus metu Lathuri liberatus cum suis Cœle-
syr-

Syriam ingreditur, ibique Gradatam post decem mensum ob-
sionem, & Amathunta cepit, amissis prius decem suorum milli-
bus. sequenti verò anno Gazam, quòd Lathurum contra se in
auxilium accivisset, obsedit; & prodicione occupatam, permis-
sa prius militi prædandi cadendique licentiâ vastari ac dirui
jussit.

Interea Antiocho Grypo interfecto Seleucus ejus filius na-
tu major successit. Vix autem Principatum adiit, patruo An-
tiocho Cyziceno bellum intulit, prælioque captum neci tradi-
dit. At Patris mortem Antiochus pius dictus egregiè ultus
est, nam Seleucum uno prælio victum tota Syria expulit in Ci-
liciam; ubi cum tributa vehementius urgeret, Mopsuestiæ à ci-
vibus una cum regia injectis ignibus concrematus est. Tenta-
vit quidem Antiochus Seleuci frater, & alter Grypi filius perdi-
ta reparare, sed & ipse vitam simul amisit & exercitum. Post
duos Grypi filios supererant adhuc duo Philippus & Demetrius.
Philippus maluit aliqua Syriæ parte contentus esse, quàm cum
Antiocho pio prælio decernere. fratris exemplum secutus De-
metrius etiam ipse partem circa Damascum retinuit; ut adeò
nunc tres essent Syriæ Reges Antiochus pius, Philippus & De-
metrius. Sed paulò post cum Antiochus bello contra Parthos
gesto fortiter pugnans cecidisset, penes duos fratres totum Sy-
riæ Regnum permansit. Jerosolymæ verò contra Jannæum orta
seditio est; in qua quibusdam injuriis populariter appetitus con-
tumeliam sex millium cæde ultus est; cum tamen pauci admo-
dum essent in culpa; ob quam crudelitatem cum insidiis domi-
peteretur, veritus, ne tumultus cresceret, expeditionem foras in
Arabiam, ac vicinam Moabitidem & Galaaditidem suscepit. Ve-
rùm cum Arabum Rege congressus, atque in insidias deductus
totum ferè amisit exercitum camelis obtritum ipse ægrè elapsus
Jerosolymam fugâ pervenit.

In Ægypto cum Cleopatra filio suo occultis insidiis exiti-
um machinaretur, ab eo interfecta est; quod ubi civibus in-
notuit, Alexandria pulsus, ac ipse quoque Navargi manu ceci-
dit. Ptolemæus verò Lathurus per vim Matris suæ ac tyranni-
dem hætenus exul in Regnum suum è Cypro revocatur. In Ju-
dæa ob acceptam nuper ab Arabibus cladem civiles tumultus
magis in dies augebantur, adeò ut populus Pharisæis, quos Jan-
næus

Cum Arabe
infeliciter
configit.
c. 21.

Bellum habet
cum Phari-
sæis.
c. 26.

næus persequebatur, authoribus seditiosum bellum moveret in Pontificem, missisque ad Demetrium Legatis auxilia peteret, eumque in Judæam exciret. Judæam intranti se rebelles jungunt; quibus cum Jannæus cum sex mercenariorum, & viginti suæ factionis Judæorum millibus occurrisset, dimicatum est, & victoria penes Demetrium stetit. Qui tamen, quod fratrem Philippum metueret, ea non est usus, sed Judæa rursus excessit. Pharisei auxilio Demetrii destituti bellum contra Alexandrum propriis viribus prosequuntur; à quo tamen semper victi multos è suo numero amittebant. Demum ut Jannæus civili bello finem imponeret, eorum potentissimos, quos cœperat, numero octingentos, epulans cum concubinis, atque excelso loco prospectans immani facinore jussit crucibus suffigi, & in conspectu adhuc viventium uxores eorum & liberos jugulari; Ob quod deinceps non Pontifex sed Popa Judæorum audit.

Contra vicinos feliciter pugnât.
c. 23.

Demetrius interim fratrem suum oppugnans Arabum ac Parthorum supervenientibus auxiliis captus, ac non diu post in captivitate morbo consumptus est. Itaque Philippus solus Syriæ Rex esse cœpit. Non autem diu Regno frui licuit, nam brevi post & ipse satis concessit, simulque cum ipso Seleucidarum genus, unâ cum Regno Græcorum in Syria extinctum est. Deinceps Tigranes Rex Armeniæ majorem Syriæ partem, Aretas Arabs Cœlesyriam cum Damasco tenuerunt; donec victoriis Pompeji Magni omnia in Romanorum potestatem cesserunt. Apud Judæos res hoc tempore domi erant pacatiores, foris autem Iannæo Duce, homine armis magis & castris assueto quam sacris, pugnârunt contra Arabes, Phœnices, Syros, Idumæos, multaque oppida, ac munita castella Judææ circumposita suis finibus adjecere. Quibus triennio gestis Iannæus copias reduxit Ierosolymam; ubi ita receptus est, ut res illæ prosperè gestæ omnia in eum populi sui odia restinxisse viderentur.

Jannæus moritur.
c. 23.

Post tres autem ferè annos vivendi finem fecit. Nam ex temulentia morbo contracto, & triennio integro quartanâ laborans, nec tamen abstinens à castris officis tandem exhaustis viribus fato concessit in Gerasenorum finibus obsidens Raga castellum ultra Iordanem situm. Morti vicino cum Alexandra Regina assistens suam, suorumque liberorum orbitatem lamentaretur sciens populum Iannæo, ejusque familiæ infensum.

uxo-

uxorem consolans hortatus est, ut capto castro morte sua tantisper celata Phariseos sibi majori indulgentia demereretur, sic ipsam populo, qui illis plurimum tribueret, sine dubio acceptam fore, simul uxori potestatem dedit, quem ex filiis vellet, constituendi Pontificem, ipsa verò Regnum administraret.

Hircanus II. Pontifex Judæorum.

Alexandra capto Castello victrix Ierosolymam reversa defuncti Mariti monita accuratè observavit, omniàque arbitrio Phariseorum fecit; qui ad plebem progressi Regnam populo quoque charam reddidère. Ex filiis Hircano natu majori filio Pontificatum permisit: Aristobulum autem natu minorem fecit miliciæ Principem. Atque ita dum Alexandra nomen Reginæ habet, Regni autem administratio penes Phariseos est, horum instituta, quæ à Joanne Hircano antiquata fuerant, non solum denuo sunt sancita, sed & dissimulante Regina à Phariseis multæ cædes sunt perpetratæ eorum, qui Jannæi, dum viveret, amici fuerant; adeò ut potentiores cum Aristobulo apud Regnam conquererentur, ab eaque impetrarent, ut per castella Judææ distribuerentur, in quibus à Phariseorum insidiis vitam suam tuerentur.

Interim in Ægypto post mortuum Ptolemæum Lathurum regnavit Ptolemæus Auletes Parem Ptolemæi Dionysii & Cleopatraz, in quibus postea stirps Lagidarum defecit. In Judæa pergebant Pharisei Alexandræ indulgentiâ abuti, suæ factionis exulibus reditum, victis libertatem procurare, in Jannæi verò amicos sævire, ac in eos maximè, qui eidem authores fuerant, sumendi de ostingentis simul viris supplicii. Ita Ierosolymis ac tota Judæa dominabantur Pharisei in nonum usque Regni Alexandræ annum, donec in lethalem morbum incidit septuaginta trium annorum ætus. Tum verò Aristobulus Regiminis materni jam dudum pertæsus, fratrem verò Regno parum idoneum esse ratus, Regnum occupare aggressus est, & intra quindecim fermè dies duo & viginti castella occupavit. Quod ubi relatatum est decumbenti Alexandræ, voluit quidem moriens Hircanum cum Phariseis Regni administrationem suscipere, eâ tamen defunctâ Aristobulus fratri apertè bellum intulit. Ventum

Sacra Veterum Temp. Histor.

N n

est

Ab An. 1927.
Pharisei in
Judæa domi-
nantur.
c. 24.

Aristobulus
Hircanum
fratrem vin-
cit & regnat.
Jof. I. 14. c. 8.